

De winstvorming is het leidend beginsel dat allen, die belang hebben by het bestaan, en dus daardoor bij het handhaven van dit stelsel, beheerst. Vandaar dan ook, dat alle belanghebbenden om het hardst jammeren wanneer, zoals in deze tyd, de winstvor-

merken en voelen, dat hun gedroomde stilleven in een villa ergens in het mooie gedeelte van ons heerlyke land in de mist verdwijnt, nu zy de jarenlang opgespaarde gavedentjes door devaluatie, d.i. waardevermindering, bedreigt zien. nu ze hun opgespaard

Doorgeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

"ALS DE DIEVEN ELKAAR BEVECHTEN....."

....komt een eerlijk man soms aan zijn rechten",
zegt een spreekwoord.
In elk geval komt hij dan wat aan de weet !

Toen begin Mei van dit jaar de Valencia-regeering, bestaande uit vertegenwoordigers van bourgeoisie, sociaal democratische en stalinistische partijen plotseling de arbeiders van Catalonië en Aragon aanviel, toen stemden in die eerste dagen alle berichten overeen: Niet de arbeiders, maar de regering is de aanval begonnen.

Maar na die eerste dagen kregen we ineens en van alle kanten wat anders te horen: De arbeiders hadden het natuurlijk gedaan; er waren een hele hoop misdadigers onder en die moesten toch ontwapend worden en er moest toch orde en gezag zijn, enz.

Zo spraken de "nette" en naar de deftigheid klimmende "Het Volk"-journalisten ! Andere handlangers van de arbeidersbeulen, wat men noemt de Loutje Bulk-variantie, wisten te vertellen dat die 40.000 gewapende Catalaanse arbeiders eigenlijk contra-revolutionairen waren en handlangers of stiekeme helpers van Franco en dat ze daarom de opstand begonnen waren.

Deze beide soorten beroeps-voorlichters speculeerden erop, dat hun lezers zo vergoetachtig waren, dat ze de ene dag niet meer wisten wat er de vorige dag in diezelfde kranten gestaan had.

Maar om te bewijzen, dat echte anti-fascisten alleen maar worden aangehouden onder één deken met de bourgeoisie, en dat de revolutionaire arbeiders die in Juli 1936 de fascistische kwatrieren bestormden, eigenlijk Franco-helpers waren, lieten de heren het niet bij een reeks van platte leugens. Neen, ze kwamen ook met een redenering, waarvoor ze wisten dat de arbeiders hier, gevoelig zouden zijn !

Ze zeiden: De regeering moest wel ingrypen (de lezers werden stilzwijgend verzocht te vergeten dat ze pas gezegd hadden dat de regeering dit niet gedaan had) en alle macht in haar eigen handen concentreren, want alleen dan kan de stryd tegen Franco krachtig gevoerd worden.---

Wo hebben verscheidene arbeiders getroffen, die hiernoe erin gevlogen zijn en die hun proletarische instinkt, dat hen waarschuwde tegen arbeidersmoord, tot zwijgen brachten door de gedachte: "Wat daar in Barcelona gebeurt, is nodig om het fascisme te verslaan."

Doch THANS kunnen zij wat leren ! !

De verschillende ploegen van arbeidersbeulen, de partijen der bourgeoisie die der Stalinisten en der Sociaal-democraten, die in Mei en daarna, zo oondrachtig op de arbeiders lieten schieten, hebben onderling ruzie gekregen

Zo sluipmoorden niet alleen meer de revolutionairen arbeiders, maar ze nemen nu ook af en toe elkaar op de korrel !

Eenhoud en eenheidsfront en hoe die mooie woorden meer mogen luiden, dat is allemaal goed om er de arbeiders mee te bedonderen, maar de macht en de brokken eist elke ploeg zoveel mogelijk voor zichzelf op.

"Het Volk" van 13 October 1937 drukt een gedeelte af van het manifest der socialistiese party van Madrid (opgesteld onder verantwoordelijkheid van Caballero en andere leiders) :

....."Politiek van tweedracht, politiek van uiterlijk vertoon, die stromen bloeds heeft gekost maar ~~geen~~ geen enkel strategies resultaat heeft opgeleverd, dat is de politiek van de Communistiese Party in Spanje. Wat is haar doel? Waarheen zal haar catastrofen-politiek ons voeren? Indien wij even wandtrouwend waren als de communisten, zouden wij vrezen dat deze taktiek van degradatie en van demolarisatie van het front en de achterhoede, van nutteloze verspilling van mensenlevens en oorlogemateriaal, geen ander doel heeft, dan de morele en materiele voorwaarden te scheppen voor een ontmoediging en een machteloosheid, die ons naar de nederlaag zou voeren, of naar een pact met het nationale en internationale fascisme."

Deze woorden zijn duidelijk genoeg! De opstellers voegen er trouwens bij, dat niet alleen de Stalinisten, maar de hele regering deze politiek voort!

Kameraden, leest dit stukje uit "Het Volk" met aandacht en laat toch de personen werken!

TWEEDRACHT, uiterlijk vertoon en stromen bloeds nutteloze verspilling van MENSELEVEN en materiaal met als resultaat DE NEDERLAAG of.....
..... EEN PACT MET HET FASCISME!!!

Voor de spaanse arbeiders is er maar één uitweg: Zelf de macht grijpen en zelf de stryd voeren en tegen fascisme en tegen haar handlangers!

"ProletenStemmen".

Wij merken hierbij nog op, dat het wenselijk zou zijn die arbeiders welke wekelijks hun armzalige gift deponeren bij de Stalinistische stropers, onder het mom van "helpt de Spaanse arbeiders", eens gingen onderzoeken WAAR DAT GELD NU EIGELIJK VOOR GEBRUIKT WERD!!!

Wij zijn er van overtuigd, dat deze inzamelingen gebruikt worden voor het neerslaan van alle revolutionaire acties welke erin Spanje nog op zullen staan! De werkelijke revolutionairen zitten voor een groot gedeelte in de Stalinistische gevangenissen of ONDER DE GROND!

O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O

MEDEDELING EN VERZOEK! Diegene, welke hetzy zijdelings of rechtstreeks onze blaadjes ontvangen, worden dringend verzocht ook eens een klein bedragje beschikbaar te stellen. De papierprijzen strygen steeds en het wordt voor ons dus steeds moeilijker om de kosten van de propagande te dekken van die enkelingen welke hun plicht verstaan!

.....
Ons corespondentie-adres is tans: Van Splibergenstraat 145 !!!

De winstvorming is het leidend beginsel dat allen, die belang hebben by het bestaan, en dus daardoor bij het handhaven van dit stelsel, beheerst.

Vandaar dan ook, dat alle belanghebbenden om het hardst jammeren wanneer, zoals in deze tyd, de winstvorming gevaar loopt. En waar in dit koer de CONCURENTIE als dirigent optreedt, laat het zich denken, dat dat jammeren vaak in een afschuwelyk gekrijs ontaard. Somwijlen hoort men beven deze heksenketel van geluiden uit, een heftige trompetstoot als van een olifant in doodsnood....., deze trompettist is de middenstand, die het tempo door de dirigent aangegeven niet kan volgen en van tyd tot tyd van haar onmacht blijkt geeft door het uitstoten van allerlei ongerijmde klanken!!

Ja, de middenstand heeft wel reden tot klagen. Want het gaat ook haar niet bepaald naar den vlese. In het bijzonder de winkeliers, dus zy die het distributie-apparaat van de productie in bezit hebben, krygen het erg hard te verantwoorden. Enerzyds worden ze als een citroen door het grootkapitaal uitgeknepen; belasting op belasting van allerlei aard en op alle artikelen krygen ze te slikken, wat op zichzelf niet zo erg is als zy die lasten maar op de arbeidersklasse, als grootste afneemster, kan verhalen, maar ja, dat is ook niet meer het geval. Anderzyds ziet ze de mogelijkheden groeien dat er eens een einde komt aan hun positie als bezitters van het distributie-bedryf, dat ze hun winkeltje of bedryfje helemaal zullen verliezen als de arbeidersklasse dit hele zootje van grote en kleine parasieten eens wegveegt. Dat zou dan het einde betekenen van alle illusies die inhielden de verwachting en hoop om zelf eens een groot-bezitter, of, zoals het een rustig burgerman betaamt, op een bepaalde leeftyd rentenier te worden. Op deze toekomstbeelden is hun hele denken en doen, hun willen en verwachting, ja hun hele leven, gericht en ingesteld. Zy behoren dan ook tot de conservatiefsten en reactionaristen elementen zowel economies als politiek, van de bezittende klasse. De economiese ontwikkeling van het kapitalisme, dat moet leiden tot een steeds grotere concentratie van het productie-apparaat, houdt voor hen den ondergang in, en het spreekt vanzelf dat zy zich met hand en tand daartegen verzetten. En waar door hun economiese positie, n.l. die hun rangschikt onder de reactionaire kleinburgers, zy politiek achterlijk zijn, tot de z.g. kleurloze behoren, worden ze wild nu hun rustig burgerbestaan gevaar loopt door elkaar gegooid te worden. Nu zij

merken en voelen, dat hun gedroomde stilleven in een villa ergens in het mooie gedeelte van ons heerlyke land in de mist verdwijnt, nu zy de jarenlang opgespaarde gave guldentjes door devaluatie, d.i. waardevermindering, bedreigt zien, nu ze hun opgespaard kapitaaltje moeten aanspreken, inplaats daarmee hun zaak te kunnen uitbreiden of hun kinderen een toekomst te verzekeren, nu zy gaan begrypen dat hun kinderen met hun diploma's van HBS en gymnasium de zozeer begeerde positie mislopen en dus geen geld binnenbrengen, maar nog van papa afhankelijk blyven, nu het zo langzamerhand tot hen begint door te dringen dat de peilers, waarop hun kleinburgerlyk bestaan rust, aangevreten worden door de houtwormen,- nu is het gedaan met hun zielerust. Politiek achterlyk als ze zijn, worden ze wild door radeloosheid en zoeken hun heil by hen die hun de meeste waarborgen bieden voor het behoud van hun bestaan als parasieten en het herstellen van de grote winsten, die ze in de goeie ouwe tyd maakten. Vandaar dan ook, dat ze vatbaar zyn voor alle politieke stromingen die hen deze waarborgen beloven.

De meest vooruitstrevenden vonden en vinden hun toevlucht by de SDAP als plaatsvervangster van de gestorven Vrijheidsbond, en die er voor strydt dat de arbeiders hogere lonen verdienen en tegen verkoop op Zondag ook geen bezwaar heeft.....!!!

Het nog stommere gedeelte echter moet dáár weer niets van hebben, want juist die hoge lonen maken het product zo duur en de Zondag moet gewijd zijn aan de Here, neezeggen die: de lonen moeten aangepast worden, en vooral geen concurrentie van het buitenland, dus de grenzen dicht en een kanon erachter en de Zondag voor de Here! En omdat ze zowel van de bezittende als arbeidersklasse bestaan moeten, en ze dat alleen kunnen in een kapitalisties maatschappij wijl ze zelf naar behoud en uitbreiding van hun bezit streven, trachten ze de tegenstelling tussen arbeiders en bezittende klasse te overbruggen en vatten ze hun stryd samen in de leuze: "Voor een Volksgemeenschap", die ze het beste zien belichaamd in de N.S.B. en andere fascistiese partyen. De groei van deze fascistiese partyen is hiermede voor een belangrijk gedeelte verklaard.

Het is duidelyk, en vooral voor IEDER ARBEIDER BEGRYPBAAR, dat de middenstand economies en politiek tot de bezittende klasse behoort en daarmee tot de grootste vyand van de arbeidersklasse!! Want ook hij zal zich met bloedig geweld keren tegen elke poging van de arbeiders om het privaat

bezit te vernietigen, terwijl daar tegenover staat de taak der arbeidersklasse, om ter bereiking van haar doel **HET SOCIALISME**, het distributie-apparaat mede met de grond gelijk te maken en, zo nodig, ook de tegenwoordige bezitters!!!

De distributie van de productie onder de macht van de arbeidersklasse heeft een andere basis dan nu, n.l. dan komt ze in handen, niet van een enkeling, maar van de massa! De belangen van de middenstand en de arbeidersklasse staan dus **LIJNRECHT TEGENOVER EIKAAR, ECONOMIES EN POLITIEK !!**

De middenstand heeft de winst, de uitbuiting als doel, en de arbeidersklasse de vernietiging hiervan, als middel ter berijking van een socialistische maatschappij, in haar banieren geschreven!!!

Het is dus duidelijk, dat van een samengaan van middenstand en arbeidersklasse net zo min sprake kan zijn in de stryd om hun bestaan, als een compromis tussen kapitaal en arbeid mogelijk. Dat niettemin de zgn. "Revolutionaire" partijen, waaronder ook de CPN en RSAP voor de belangen van de middenstand opkomen, en zodoende de arbeiders wijs maken, dat de middenstand en de arbeidersklasse dezelfde belangen hebben en gezamenlyk kunnen stryden, is veelzeggend voor de "waarde" van deze partijen voor het proletariaat. Zij verschillen hierin niets met de door hen als reformistische betitelde SDAP, en deze anti-socialistische houding is een gevolg van een, door al deze partijen gehuldigde, onmarxistische opvatting welke hierop neerkomt, dat zij de party beschouwen als het politieke apparaat, dat niet alleen de arbeiders moet "leiden" in hun stryd, maar ook als het instrument dat in een socialistische gemeenschap het staatsapparaat in handen moet nemen. Deze opvatting, die in de practyk moet leiden, niet tot de dictatuur van het proletariaat (zie Rusland), maar de dictatuur OVER HET PROLETARIAAT uitgeoefend door de party, houdt de consequentie in van de deelname aan de overgeleverde parlementaire actie. Men moet trachten een zo groot mogelyk doel van de bevolking achter zich te krygen, om des te meer zetels in de burgerlyke onderdrukkingsorganen te bezetten, wat met zich meebrengt, dat men in het stellen van leuzen en eisen ook rekening moet houden met de belangen van niet tot de arbeidersklasse behorende bevolkingsgroepen en daardoor wordt tot een volksparty en het proletarische standpunt hieraan opofferd.

Deze taktiek heeft nog een economische ondergrond, n.l. dat de partyen voor wat betreft de uitgave van hun kranten, moet trachten de onkosten te dekken of winsten te maken, door de

bladen in dienst te stellen van de middenstand (zelf werklozenkranten, zie "Eendracht Maakt Macht") die door het plaatsen van advertenties in deze bladen de "revolutionaire" partyen van zich afhankelijk maakt. Nietwaar, "marxisten", de economie bepaalt de politiek???

Als klein bewijs, hoe de belangen van het proletariaat en de middenstand TEGENOVER EIKAAR STAAN, beoordeelde men het onderstaande citaat van Karl Marx, en ten volle onderstreep door Lenin, in het boekje, getiteld "Karl Marx" door Lenin.

"Van alle klassen, die tans tegenover de bourgeoisie staan, is slechts het proletariaat een werkelyk revolutionaire klasse. De overige klassen verkomen en gaan ten onder door grote industrie; het proletariaat alleen is haar eigen voortbrengsel.

"De midden-standen, de kleine industriël, de kleine koopman, de handwerksman, de boer, - zij allen stryden tegen de bourgeoisie, om hun bestaan als midden-standen tegen de ondergang te vrijwaren. Zij zijn dus niet revolutionair, maar konservatief.

"Nog sterker, zij zijn reactionair, zij pogen het rad der geschiedenis terug te draaien. Zijn zij revolutionair, dan zijn zij het met het oog op den hun wachtenden ondergang in het proletariaat; dan verdedigen zij niet hun tegenwoordige, maar hun toekomstige belangen; dan verlaten zij hun eigen standpunt om zich op dat van het proletariaat te stellen."

(blz. 19.)

Neen, kameraden, voor de middenstand kan bij ons geen plaats zijn, want onze belangen en stryd zijn niet alleen anderen dan, maar zelfs gericht tegen die van hen, zowel economies als politiek!!! Daarom kan voor ons de party niet de organisatie-vorm zijn om onze stryd te voeren, maar IN de bedrijven en AAN de stempellokalen, waar WEL de arbeiders, maar GEEN middenstanders zijn, ligt onze stryd-organisatie, waarmee wij als klasse de stryd en het socialisme kunnen en moeten beheersen!!!

Daarom propageren we de opvatting, "OP VOOR DE RADEN VAN ARBEIDERS"!!!
En:
"WEG MET HET PARLEMENTARISME"!!!

Doorgegeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Doorgegeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

corr.adres: v. Spilbergenstr. 145.

No: 17.

ONDER HOGE BESCHERMING.....

Wie van een legerleiding hoort, dat ze de "vyand" aanspoort, diens groepen te versterken, diens wapens te vermeederen, die wijst met z'n vinger op zijn voorhoofd. Dat wil zeggen: hy gelooft geen praatjes!
En toch zijn er nog massa's arbeiders die zich zo'n sprookje laten wijsmaken. B.v. de sociaal-democraten.

Wat gebeurt er namelijk?

Iedere arbeider voelt, hoe het met de democratie in het kapitalisme gesteld is. Dat voelt en weet hy, zodra hij met een paar kameraden aan het stempellokaal bijvoorbeeld zijn eigen problemen bepraat!
Dan komt de democratie in het blauwe pak en jaagt hem weg. Heel gewoon alsof het een lastige vlieg was. Gaat hij niet gauw genoeg, dan zijn er nog gummi-knuppels, blauwe bonen, cellen en politie-buro's enz.

Is deze arbeider een revolutionair en wil hij zijn overtuiging niet alleen aan drie kameraden, maar aan tienduizenden meedelen, dan wordt hem dit weer met dezelfde "democratische" middelen onmogelyk gemaakt, want hij mag bijna in de gehele stad niet verspreiden. Verspreid-Verbod!

Als je echter het benul hebt, dat zij die de wereld regeren, de "vijandelijke leger-leiding" uitmaken, dan vindt je de zaak heel logies. Want zij doen alles om de ondermijning van hun positie tegen te gaan. Zij voeren een voortdurende stryd om hun buit te vergroten, hun macht te versterken, meer rijkdommen uit hun slaven te persen!

Wie hen daarin dwarsboomt is hun vijand! Tegen die revolutionairen treden ze meedogenloos op. En altyd zijn ze op hun hoede!
Alleen hun helpers, zij die door diep buigen, door talloze daden van aanhankelijkheid en trouw, bewijzen dat ze van nut zyn in het vergroten van hun's meesters rijkdom en macht, in het bedwingen van de vijand (revolutionairen arbeiders!) alleen die krijgen iets van z'n hun grote overloed.

De voorhopige wapens van hun tegenstander, het revolutionaire propaganda-meteriaal, mag niet verspreid worden op straffe van.....

De beproefde dienaar echter, zijn wapens, zijn propaganda-meteriaal, helpt mee de macht van deze "leger-leiding" te vergroten!

EN DAAROM IS VOOR DE VAK-CENTRALE VAN DE MODERNE BOND, HET VERSPREID-VERBOD OP WERKDAGEN VAN 7 - 10 UUR 's avonds OPGEHEVEN!!!

Zij mogen dan in en aan de huizen, pamfletten, brochures enz. verspreiden, "in verband met de te voeren propaganda ter versterking van de vakbonden, aangesloten bij het N.V.V."

Sociaal democratische arbeiders, een paar weken geleden kregen enige van uw leiders een Ridderorde! VOOR BEWEZEN DIENSTEN!
Maar betekent deze maatregel van de Hoofd-Commissaris niet een soort honden-penning om jullie hals, met opschrift: DIT BEESTJE BIJT NIET!??

En zou de bourgeoisie deze maatregel nemen als zoo'n Bond een wapen was in handen van de arbeiders??